

Wanamun siirdub valitsusse. Pigem ei!

NO99 on tagasi. Niisugune tunne oli Jõrgen Liiki ja Marika Vaarikut Von Krahlil laval nähes.
Hans H. Luik

Ja seda kirjutab mees, kes ise siinsamas Areenis irises, kuidas Teater NO99 revolutsioon lõpuks ära väsis. Tuleb välja, et ilma revolutsioonita on päris igav. Võib-olla aga on praegu Eestis jälle rohkem seda, mille vastu paisata võimule näkku Juhan Ulfsaki lavastuse geniaalne fraas: pigem ei!

Lavastus „Pigem ei“ läheb lahti 19. sajandi koopiakirjutajate kollakas-tolmusest workshop'ist. Võib-olla on siin vihje tänapäeva reklaamitööstuse copywriter'itele. Marika Vaarik etendab veidi nagu kaadriülemat, kes üritab selgitada, et ettevõttel on oma missioon ja nüri tööga loovad töötajad väga olulist lisaväärtust. Siis võtavad proletaarlased tuld ja hakkavad skandeerima oma tubliduse loosungeid ning olukord meenutab Pink Floydil „The Walli“.

Jõrgen Liigi tegelane, ülipaks higistaja Wanamun, läheb eriti hoogu. Kui tema suust kõlab „kuradi pederast“ ja kui kostab ka tuttav „morsipidu“, siis avastab publik joovastusega, et on sattunud esimesele EKREt pilavale etendusele Eestis. Aga nii üheplaaniline see lugu pole. „P*tsi sotsid, p*tsi natsid!“ jääb pigem ideeks.

Võib-olla aga on täna Eestis jälle rohkem seda, mille vastu paisata võimule näkku Juhan Ulfsaki lavastuse geniaalne fraas: pigem ei!

Juhan Ulfsak, nagu tema isa Lembitki, on eelkõige kunstnik, kes ei tule ilma muutma, vaid loob tähendusrikka kujundi. Laval on ka Mari Abeli kehastatud töölistütarlaps. Abel pälvis äsja tantsuõpetaja Helmi Tohvelmani nimelise auhinna. Lavastaja oleks võinud Abelile ehk mõne erksamagi etüüdi pakkuda. Töölistüdraku ülesanne on etenduse lõpus äkiliselt kogu möll maha rahustada ja tuua esile oma isiklik unistus, milleks on, et kõlaks laul „Moon River“...

Selline tore amps lavalisi tegevusi, koopiakirjutajate äkilist õudset sotsiaalset aktiivsust – ja siis tuleb Lauri Lagle tore töölistütsiga positiivne tegelane, kes sõnab: pigem ei. Ei osale, ei käivitu (täna keeles: ei hakka internetis sõimlema). Kas see on lavastaja pakutud käitumine nüüdisaja maailmas? Vaat ongi hea, et Ulfsak ei näita näpuga. Üks küllastaja rääkis peale etendust, et Lauri Lagle kehastas hoopis lootusetut jobu, kes ei taha võidelda ega midagi.

„Kas olete teeninud Rimi sõjaväes või kaubahallides? Kas olete olnud liige Ostuvabadussõdalaste liidus?“ küsivad koopiakirjutajad oma töötajate ankeedis. Oi, kui head teksti tuleb näitlejate koorilt selles Taavi Eelmaa tekstis (dramaturgiks on märgitud „wanameister“ Eero Epner). Von Krahlis on sündinud meelde jääv humanistlik-anarhiline õnnestumine. Sel nädalal saab veel näha!